TavsiyeEdiyorum.com

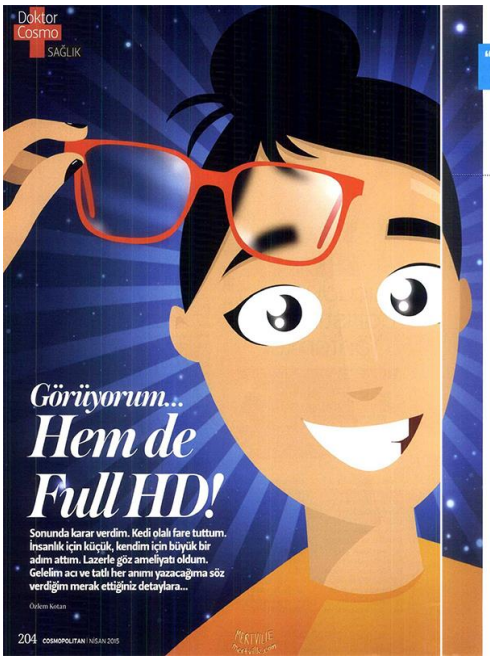

"TAKMAM GÖZLÜK MÖZLÜK..."

Öncelikle literatürümüzden şu iki banal hatta çağdışı cümle kalıbını silelim: A-"Lazer iyi bir şey olsaydı göz doktorları gözlük takmazdı." B-"10-20 yıl sonra lazerli gözler ne oluyor, kim bilir?" Sayet merak ediyorsanız göz doktorum Op. Dr. Özer Kavakoğlu gözlüksüz. Gözlük takmayan göz doktoru arayışıma düştüğümden değil, tesadüf eseri doktorumun gözleri sağlam. Ayrıca 15 yıl önce lazer operasyonu geçirmiş, mutlu, mesut dolaşan onlarca arkadaşım var. Bugün hiçbiri ne kör oldu ne de şikayetçi durumundan. Bu konu açıklığa kavuştuysa gelelim badem gözlerime...

Lens, icat oldu olalı gözlerimdeki yerlerini aldılar. Gözlüklü Tipitip halimleyse beni sadece en yakınlarım, ucundan görebilmişler.

Gözlerimin bozuk olduğunu 8 yaşımda ailem fark ettiğinde apar topar İsviçre'ye muayeneye gitmiştik. Düşünüyorum da, ne havalıymışım aslında! Fakat miyopluğumla yüzleşmek hiç hoşuma gitmemişti. Derecesi düşük de olsa o gözlüklerimi takmamak için ne taklalar atmış, ne ağlamıştım! Boğa inadım tutmuş; takmamıştım da. Derken hızla miyopluğum arttı gözlerimin. Lise çağımda o dönemin icadı cam lenslerle tanıştım. Birkaç yıl sonra da yumuşacık lenslere merhaba dedim. Yeri geldi kâh yeşil, kâh mavi aptık, numaralı lenser de taktım. Özetle yaklaşık 25 yıllık lenslerle olan hasır neşirliğim, bu tatlı-tatsız mecburi esaretim birkaç ay önce bitti.

"Meğer Dünya Varmış!"

Meğer kendi kendimin basiretini bağlamışım! İnanır mısınız; gözlerime lazer ameliyatı yapılamayacağı teşhisini kendim koymuştum! Çünkü cfendim uzun yıllar lens kullandığım için retinam kesin incelmişti. Ve lazer ameliyatı olmadan önce lenslerimi çıkarıp aylarca gözlüklle dolaşmam gerekecekti. Bunu asla yapamazdım. Hem bende miyop 9 derecesi, astigmat, hipermetrop vardı, yani kesin doktor beni kapıdan çevirirdi. İşte bunların hepsi siberhondrik hareketler! Ah şu hurafeler... Ah şu internet yok mu, şu internet...

"Karar Anı..."

Lazer ameliyatımı olmaya, kendi dengimde cıkan Özel Veri-Vidi Göz Sağlığı Merkezi'nin ilan sayfası ile karşılaşır karşılaşmaz karar verdim. Bu durum, algıda seçicilik midir nedir bilemiyorum ama yeterince ironik ve fantastik olsa gerek! Yanımdan nal kaçırır gibi 444 0 681'i aradım. Ertesi güne Bağdat Caddesi Caddebostan şubesine randevumu aldım. Muayenem esnasında doktorum Özer Kavakoğlu, gözümüzün uçuşa bırakılan teknolojilerinden ve benim durumuma uygun yönterndem; Mikromonovizyon Lasik'ten söz etti. İkna olmak ne kelime; havalıra uçtum. İnanamadım kulaklarıma. Lazer ameliyatı olmaya uşgundu gözlerim. Evimin yolunu tuttum, nice hayaller kura kura... Akşbinde tüm seyahatlerimi iptal ettim. Tarihi belirledik. Sadece beş gün kmssiz, yani sahane gözlüklerimde ortalıkta dolaştım. (Dip Not: Bu sürecte gözlüklü halimi meşektaşlarım çayet basarılı hatta seksi buldular!)

Bu arada merkezin bünyesindeki uzman bir doktor daha (Doç. Dr. Tuğrul Akın) değerlerimi kontrol etti. Kesinlikle harika ve son derece güven telkin eden bir yöntem bence hekimlerin pasılaşarak çalışmaları. Derken "Aklımıza ne takılırsa mail atarak da sormaktan çekinmeyin, hızla cevap veririm" diyen dokterıma ilk mailim şuydu; "İşlemden sonra lens ve gözlüklere total veda edecegim değil mi Özer Bey? Onları sıleminde yakacağım da..." Cevap şuydu: "Heyecanımı aynen koruyun fakat sıörüne, yıllardır sizi taşıyan aparatlar için acımasız olabilir."

"Sanişeler İçinde 25 Yılı Geride Bıraktık"

Ameliyat günü tüm canım dostlarımın sınıflarına rağmen refleksteisıdım. Gerek de yok bence. O derece basit bir işlem. Gözlerime damla damlatıldı. Yarım saat sonra önlük, gaiya ve bone takmış beni, görmeyen gözlerinde serin bir laboratuvara aldılar. Ortamda koeaman teknolojik bir cihaz, uzanılacak bir yatak, doktorum ve iki farklı kişinin sesi daha vardı. Uzandım. Bir kırmızı ışığa odaklandırıldım. 30 saniye sol, 60 saniye sağ gözüm üzerinde hasır hasır çalışmalar hissettim. Kalbim heyecandan gıup gıup atarken, burnum sanki yanık kokusu aldı. Acı, ağrı sıfırdı. Doktorum "Geçmiş olsun, işlem tamam, çok iyi geçti, bu odadan şimdi bizi görerek çıkacaksınız" dedi. Aynen de öyle oldu!

Laboratuvardan çıkarken yanlışlıkla elimi değdirmemem için gözüme kar maskesi kıldı bir aparat takıldı. Taksiye atlayıp evime gittim. Yatana kadar saat baş. Ser dakika arayla 4 farklı içerikte damla damlatma seansıların oldu. İlk gün, ilk geee çok önemli. Kendinizi korumaya almanız sart. gözünüzü ne el, ne su dıgmemeli. Televizyon seyredebilirdin ama bilgisayarda yazı okumak, yazmak, ezmek tavsiye edilmiyordu. Zaten bunları yapmak imkansıza yakındı. Hayat son dereee fluydu ama doktorum ertesi gün değil, bedidi bir süre sonra hem yakını hem uzağı net görebileceğimi ifade etmişti. Zira zor bir vakıydım; ileri derece miyopluğun yanı sıra göz kaslarım lense alışarak, tembelleşmişti. Bu kasların, yeni çalışma sartlarına beynimle birlikte adapte olmaları zaman alacaktı. Her şeye rağmen ameliyattan çıkar çıkak, takside selfie'ler çekmeyi, onları el yordamıyla çeşitli uygulamalardan geçirip sosyal medya hesaplarımda paylaşmayı ihmal etmedim! Nasıl bir eğgınlıksa artık bu...

"Bundan Sonrası Ya Sabır..."

Yaşa gerçği son derece sabırsız ve kısmen takıntılı insanım ama kendimi tebrik ederim; bu dönemi çok iyi atlattım. 1 hafta. 10 gün. 20 gün geçti halen flu görüyordum. Dört hafta'nın sonunda, düzenli damla kullanma süreçlerim bittiği gibi flulıuktan eser kalmadı. Uzağı, kartal gibi görmeye başladım. Fakat gazete, kitap, dergileri halen çok zor okuyabilirken, prospektüs gibi şeyleri asla okuyamıyordum. Zaman zaman "Eyvah galiba yakın göremeyeceğim, böyle kaldım" diye panikleşem de, doktorum "Yaşadıklarınızın hepsi normal, endişe etmeyin" diyerek rahatlatıyordu.

"Keşke ve İyi ki..."

21 Ocak 2015'te lazer ameliyatımı oldum. Bu yazıyı yazarken takvimim 20 Mart 2015'i gösteriyor. Full HD görüntü kalitesindeki gözlerimle ikinci baharımı yaşıyorum. Sadece "Keşke" diyorum "Ah kafam; keşke şunu daha önce yapsaydım!" Ve "İyi ki" o ilanı gördüm. Sanırım teknolojiye tapıyorum! Bu teknolojiyi hünerleri, vizyonlarıyla bu dereee basarılı kullanan hasta Özer Kavakoğlu olmak üzere tüm eerrahların önünde saygı ve hayranlıkla eğiliyorum. Sağ olsun, var olsunlar. Kahramanlar bence! ■

DOKTORUM "GEÇMİŞ OLSUN, İŞLEM TAMAM, ÇOK İYİ GEÇTİ, BU ODADAN ŞİMDİ BİZİ GÖREREK ÇIKACAKSINIZ" DEDİ. AYNEN DE ÖYLE OLDU!

Op. Dr. Özer Kavakoğlu

Meğer kendi kendimin basiretini bağlamışım! İnanır mısınız; gözlerime lazer ameliyatı yapılamayacağı teşhisini kendim koymuştum!

BEN ARTIK...

✔ Kazerken gözlerimi açabileceğim. Sayın ödevi, nereye yazdığımı görebileceğim.
✔ Sabah gözlerimi açtığımda ayak uçumda uyuşan kedime göz gözü gelebiliyorum.
✔ Yanımda her daim lens suyu, kutusu, yedekleri taşımak zorunda değilim
✔ Gözlüklerimi kaybetsem, bulamıyorum. İkiyetsem sıkıcı olur.
✔ Lenslerim eskidi, bitti, bu hanımdı, bıktı sorunları yaşamıyorum.
✔ Gözler mini üzerinden uyk kalıdığını hissediyorum. Gözlerimi ateşe vefes ayaz.
✔ Gözlerimi daha çok sevıyorum çünkü gerçek rengi ortaya çıktı; ekstra parıyor ve daha sıcacıklar. Meğer benı gözlerim kıyıyımmı ğum.
✔ Göz makyajıma fan ve bulu ğınıtı her geçıdıs kıtım ğıla.
✔ Lens ve gözlüklerinden kurtulmak istiyenlen gözü rahatlığıyla verıvedıyız. cemfo takamıyıp yöneıpıdıyıorum.

TavsiyeEdiyorum.com Makale Kütüphanesi